

Bestemt ♩ = 69-80

1. Se, vi sår, ja dag - lig sår vi man - gen sæd på godt og ondt,
 2. Sæd, der faldt i bjer - gets stil - hed, der, hvor en - som - he - den bor,
 3. Sæd, der lig - ger u - for - an - dret liv - løs på den muld så gold,
 4. Du, som ken - der al vor svag - hed, lad os ej a - le - ne gå,

spre - der den i bjerg og da - le, ka - ster den for vin - den rundt.
 sæd, der blev trådt un - der fo - de på den o - ver - fyld - te jord.
 sæd, der gror og vok - ser, tri - ves, selv når bon - dens hånd er kold.
 bed din en - gel vog - te fu - ren, hvor den go - de sæd vi så.

Sæd, der faldt i ri - ge fu - rer, spi - red ved Guds mil - de regn.
 Sæd, der glemt af on - de hjer - ter kun blev ka - stet bort i løn,
 Med en hvi - sken sår vi god - hed, vre - de ord kan yp - pe kiv;
 Mar - ken da med hæ - der kro - nes, mod - ne aks er him - lens dåd,

Sæd, der hvi - ler nu på klip - pen i den tør - re gol - de egn.
 sæd, der gem - tes i et hjer - te fuldt af kær - lig - hed og bøn.
 i vort ord, vort blik, vor ger - ning lig - ger sæd til død og liv.
 e - vig - he - dens frug - ter spi - rer af den sæd, vi så'd med gråd.